

متن پرسش

سلام استاد. زیارت قبول. استاد این که امام حسین علیه السلام بر سر نیزه قرآن تلاوت می کردند؛ سندیت تاریخی دارد؟ تشکر

متن پاسخ

- باسمه تعالی: سلام علیکم: بله حتی آیاتی که حضرت قرائت فرمودند در تاریخ ثبت شده. گزارش زید بن ارقم- که گویای قرائت قرآن توسط سر مطهر در کوچه های کوفه است- را نقل می کنیم: آن گاه که سر حسین [علیه السلام] را به دستور عبیدالله بن زیاد در کوچه های کوفه می گرداندند، من در اتاقم- که مشرف به کوچه بود- نشسته بودم و ناگاه سر او را در حال عبور دادن دیدم که این آیه را قرائت می کرد: *أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا*. با دیدن این صحنه مو بر بدنم راست شد و عرضه داشتم: ای فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله، به خدا سوگند سر تو عجیب تر و عجیب تر است. نیز بنا به نقل ابن شهر آشوب، آن گاه که سر مطهر را در کوفه نزد خزانه داران آویخته بودند، شروع به قرائت سوره کهف کرد تا به این آیه رسید: *إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى* فلم یزدهم الا ضللا و بر اساس نقل دیگر او، هنگامی که سر حضرت را بر درختی آویختند این آیه را از سر مطهر شنیدند که: *وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ*. قرائت قرآن توسط سر مطهر امام علیه السلام- همچون کوفه- در شام نیز تکرار گشت و همان آیات از سوره کهف، توسط سر مطهر قرائت شد. در جریان دیر راهب نیز آمده که راهب نصرانی پس از مشاهده نور ساطع از سر مطهر، با دادن چند درهم به مأموران، سر مطهر را گرفت و به داخل صومعه برد. و ناگاه صدایی شنید که می گفت: «خوشا به حال تو و به حال کسی که حرمت [صاحب] این سر را بشناسد». و او با شنیدن این صدا، دست به دعا برداشت و از خداوند خواست که آن سر با او سخن بگوید. که ناگاه سر مطهر آغاز به سخن کرد و فرمود: ای راهب، چه می خواهی؟ راهب گفت: تو کیستی؟ سر مطهر پاسخ داد: «من فرزند علی مرتضی و فاطمه زهرایم. من مقتول در کربلا و مظلوم و عطشانم». سپس ساکت شد. راهب صورت بر صورت امام علیه السلام نهاده و ملتسانه می گفت: صورتم را بر نمی دارم مگر آنکه بگویی شفیع من در قیامت خواهی بود. سر مطهر به سخن آمد که: به دین جدم درآی. و راهب بلافاصله شهادتین را بر زبان جاری کرد و مشمول وعده شفاعت امام علیه السلام شد. سخن گفتن سر مقدس امام حسین علیه السلام در کتب معتبره مثل کتابهای بحار مرحوم مجلسی و کتاب منتخب طریحی و کتاب لهوف سید بن طاووس و کتاب ارشاد شیخ مفید نقل شده است. -قرآن خواندن و سخن

گفتن سر امام حسین - ع - با حارث بن وکیده یکی دیگر از موارد قرآن خواندن سر مقدس ابی عبدالله علیه السلام مربوط به حوادث بین راه کوفه تا شام است، طبری امامی به نقل از حارث بن وکیده، چنین نگاشته است: من از حاملان سر حسین بودم که شنیدم سر، سورة کهف را می خواند. در خود شک کردم که من صدای ابی عبدالله را می شنوم. به من گفت: ای پسر وکیده، آیا دانستی همه ما ائمه زنده هستیم و نزد پروردگاران روزی می خوریم؟ با خود گفتم: سر را سرقت کنم. فرمود: ای پسر وکیده، این کار برای تو ممکن نیست. (گناه) ریختن خونم نزد خدا بزرگ تر از حمل سرم است. رهایشان کن، زمانی که غل ها و زنجیرها در گردن هایشان باشد و بر رو (به سوی جهنم) کشیده شوند، خواهند دانست. (محمد بن جریر طبری، دلائل الامامة، ص ۷۸ و همو، نوادر المعجزات، ص ۱۱۰ - ۱۱۱. موفق باشید